

פרשת בלק

**מה טבו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל. כנחלים נטיו כגנות עלי נהר כאהלים
נטע ה' כארזים עלי מים. יזל מים מדליו וזרעו במים רבים (כד, ה-ז)**

מובמפרשים שנו כי מברכותיו של בלעם אנו למידין מה היה בלבו לקללם (ע"י כלי יקר כג, כח), ויש לעיין
האיך רואים אנו בברכות אלו מה נתכוין לקלל והרי כל דברותיו ברכות הם לישראל.

ונראה, דאכן בדבריו אלו היה דו שיח בין בלעם להשי"ת, דבלעם ידע בקרבו כי לא יוכל לקלל את ישראל
שלא יוכלו להתקיים שכן משמים מסייעים בידם, ולכן חפץ היה לכל הפחות להקטין הצלחתם ולצמצם
ברכתם, ולכך אלו היו דבריו מה טבו אוהליך יעקב אהל הוא ל' עראי שכל תלמודם הוא רק ארעי ולא קבוע,
ועל כך השיבו השי"ת כי אין זה כך אלא משכנותיך ישראל שישראל שכונים לקבע בעסקם בתורה, ושוב
אמר בלעם כנחלים נטיו להורות שאף תלמודם יהיה כנחל אכזב שרק בחורף הוא פורה ואילו בימי הקיץ
אין בו ממש, ועל כך השיבו השי"ת כגנת עלי נהר שעוסקים הם בתורה כנהר השופע מימיו כל השנה.

הוסיף בלעם ואמר כאהלים נטע ה', שאף הצדיקים והת"ח הינם כהאלים קטנים ולא מוכרים בצדקתם,
ועל כך השיבו השי"ת כארזים עלי מים שהצדיקים אינם קטנים כאהלים אלא גדולים ורמים כארזים
במקום המים שהוא מקום קבע וגדילה. ושוב אמר בלעם יזל מים מדליו שאף כשעוסקים הם בתורה
ובמצוות אין זה אלא טיפין טיפין כמים הנוזלים מן הדלי טיפות טיפות, ועל כך השיבו השי"ת כי זרעו של
ישראל הוא במים רבים בכמות ובאיכות בתורה ובמצוות.

מקור: רבי ראובן אלבז שליט"א